

Cumhurbaşkanlığı Seçiminde En Devrimci Tercih; Boykottur!

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Paz, 03/08/2014 - 14:12

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Önümüzde bir hafta sonra cumhurbaşkanlığının ilk tur seçimi var. Bu defa ilk kez cumhurbaşkanı doğrudan halk tarafından seçilecek. 3 Temmuzdan itibaren açıklanan adaylar da belli oldu.

Adaylar; 12 yıllık AKP hükümetinin lideri ve Başbakan Erdoğan, CHP ve MHP'nin ortak çatı adayı Prof. Ekmeleddin İhsanoğlu ve BDP/HDP 'nin adayı ise Eş Başkanları Selahattin Demirtaş.

En son Haziran 2011 genel seçim sonuçlarını en doğru ve en isabetli tahmin eden SONAR şirketinin anketine göre, cumhurbaşkanlığı seçimi ile ilgili son durum özetle şöyledir:

"Araştırmada, seçime katılma oranının yüzde 80 civarında olacağı belirlendi. Ankete katılan vatandaşlara, 10 Ağustos'ta yapılacak olan cumhurbaşkanı seçiminde kime ya da hangi partinin adayına oy ereceksiniz" sorusu yöneltildi. Ankete katılanların yüzde 46,5'u Recep Tayyip Erdoğan'a, yüzde 33,5'u Ekmeleddin İhsanoğlu'na, yüzde 7,2'si de Selahaddin Demirtaş'a oy vereceğini bildirdi. Ankete katılanların yüzde 7,2'si oy kullanmayacağını ve geçersiz oy kullanacağını ifade ederken, yüzde 4,5'u da kararsız olduğunu ifade etti. Ankete göre fikrim yok diyenlerin oranı da 1,1."

Görülüyor ki 56 milyon toplam seçmenin % 20'si yani 11 milyon seçmen seçimle hiç ilgilenmiyor; % 7,2 si yani aşağı yukarı 4 milyon seçmen ise açıkça seçimi boykot ediyor. Geriye kalan kararsız % 4,5 ve fikri olmayan %1,1 yani toplam % 5,6, toplam aşağı yukarı 3 milyon seçmenin ise kafası karışık.

Kafası karışık ve kararsız olan bu seçmenlerin önünde peş peşe alması gereken iki karar durmaktadır:

- Birinci karar, seçime katılıp katılmamak,
- Katılırsa; ikinci karar, hangi adaya oy vereceğini belirlemek.

Kararsız ve kafası karışık seçmenler için asıl önemli olan; seçime katılmak veya boykot etmek konusudur. Kararsız seçmen, eğer seçmeye karar verirse o zaman adayın kim olduğu önem taşımaktadır.

Ben şahsen seçimi boykot edeceğim. Bu kararı almamda önemli rol oynayan ve kararsız seçmenlerin de üzerinde düşünölmelerini gerekli gördüğüm bazı argümanlarım var:

Birinci konu, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu yapısıyla ilgili tarihsel bir olgu ile ilgilidir. Mustafa Kemal'in Türkiye Cumhuriyetinin kurucu ilke ve fikirlerden en önemlilerden birisi olan İstanbul hükümetine paralel Anadolu'da kurduğu yeni devletin hükümet biçiminin "parlamentar demokrasi" olması ilkesidir.

Türkiye’de 10-24 Ağustosta yapılacak olan Cumhurbaşkanlığı seçiminin doğrudan halk tarafından seçilmesi, doğrudan Mustafa Kemal’in bu kurucu ilkesine saldırıdır. Parlamenter demokrasiye uygun olarak bizzat Mustafa Kemal’in kendisi, meclis tarafından 23 Ekim 1923 tarihinde yeni ve modern devletin ilk cumhurbaşkanı olarak seçilmiştir.

Bu tarihsel gerçek göz önünde tutulduğunda ilk turu 10 Ağustosta yapılacak olan bu seçime katılmak; bir anlamda farkına varmadan, Mustafa Kemal’in tarihsel olarak seçtiği kurucu temel ilkelerden biri olan “parlamenter demokrasi” ye karşı açılan bu saldırıya katılmak anlamına gelecektir. Çünkü cumhurbaşkanını doğrudan halka seçtirmenin arkasında gizlenen art niyet, Atatürk’ün eserlerinden birini daha yıkarak yerine Başkanlık sistemini getirmektir.

İkinci konu, seçimin ve seçim koşullarının asla demokratik olmayışıdır. Gerek aday belirlemede olsun, gerekse adayların seçim kampanyaları olsun, asla demokratik koşullara, kural ve normlarına uygun bir seçim hazırlığı atmosferi yoktur.

AKP’nin adayı, resmi olarak açıklanmasa da ta aylar öncesinden kamuoyunda belli ve çok iyi tanınmakta iken, diğer adaylar çok kısa bir zaman diliminde kamuoyuna aday olarak tanıtılmışlardır. CHP ve MHP’nin çatı adayı Prof. Ekmel Bey, sadece her iki partinin liderlerinin iradesiyle belirlenmiştir. Seçim kampanyasında aday RT Erdoğan; Başbakanlık görevini de yürütmeye devam ettiği için bütün devlet ve iktidar olanaklarını, seçim kampanyası sürecinde sonuna kadar kullanabilmektedir. Burada eşit haklı ve koşullu bir seçimden asla söz edilemez!

Üçüncü konu; seçilen her üç adayın da sadece “parlamenter demokrasi” açısından değil, genel anlamda Türkiye Cumhuriyeti’nin Atatürkçü kurucu ilkelerine ve devrimlerine, anayasasında yer alan temel niteliklerine uygun adaylar olmadığı ile ilgilidir. Yani hepsi de Atatürk muhalifidirler!

Başbakan RT Erdoğan’ın 12 yıllık hükümet icraatları ortadadır. RT Erdoğan hükümet eylemleriyle 12 yıldır M. Kemal Atatürk’ten kalma bütün ilke ve devrimleri birer birer tasfiye etmektedir. Cumhurbaşkanı adayı Erdoğan; başta laiklik ilkesine karşı olmasıyla tanınmıştır. Fakat Erdoğan’ın iktidarı döneminde emperyalizme olan bağımlılığı, hukuku hiçe sayması, özelleştirme ve taşeronluk vs. gibi politikalarıyla sosyal devlet anlayışını yok etmesi, yargıyı ve adaleti siyasallaştırması, emek, doğa, kadın ve çocuk düşmanı, özgürlük ve eşitlik karşıtı politikaları ile artık bütün dünyaca da tanınmaktadır. RT Erdoğan’ın kafasının arkasında Başkanlık sistemiyle dinci otoriter bir “tek adam” rejimi yerleştirmek istediğini artık görmeyen yoktur. Karşı devrim sürecinde Erdoğan için şimdi sıra; devletin Atatürkçü demokratik merkezîyetçi yapısının değiştirilerek emperyalistlerin isteklerine uygun olarak, parçalanmaya her an hazır özerkliğe ve federasyona dayalı yeniden yapılandırmaya gelmiştir.

Dördüncü konu, gösterilen adayların her üçünün de Türk ulusunun birliği ve ülkenin toprak bütünlüğü ile ilgili olarak Türkiye Cumhuriyeti’nin bekası ve güvenliği bağlamında ciddi bir sorun oluşturmalarıdır. Çünkü her üç aday da emperyalist Büyük Ortadoğu Projesinde (BOP) aktif rol almış adaylardır.

RT Erdoğan, kendisi açıkça BOP eş başkanı olduğunu itiraf etmektedir. Partisi AKP, 2001 yılında ABD emperyalistlerinin dış strateji uzmanlık kurumu olan CFR tarafından, 28 Şubat süreciyle “laiklik” bahanesiyle Refah partisi kapatılarak, onun tabanı üzerinde kurdurulmuş bir partidir. Yani RT Erdoğan ve partisi AKP, bizatihi yabancı emperyalist bir projedir.

Prof. Ekmelleddin İhsanoğlu, İslam İşbirliği Örgütünde, yine emperyalist işbirlikçisi AKP’nin önerisi ile Genel Sekreter seçilmiş; yıllarca arkalarında ABD’nin olduğu Sünni Arap dünyasına BOP ’un amaçları doğrultusunda hizmet vermiş bir adaydır.

Son aday Selahattin Demirtaş, gençliğinde bizzat PKK’nın saflarında silahlı teröre katılmış, şimdi ise Türkiye Cumhuriyeti’nde Türk ulusunu ve siyasal birliğini Türk-Kürt diye ikiye bölmeye çalışan, ileride kurulacak bağımsız bir Kürt devletinin hazırlıklarını yapan, fakat kendisini sol ve hatta sosyalist olarak satan bir adaydır.

Emperyalizme bağımlı, bu sahte demokrasinin çarpık siyasi sistemi, halka emperyalizmin üç sadık

adayını Atatürk'ün koltuğu için milli devlet başkanı adayı olarak sunmaktadır. Adaylar öyle seçilmiş ki yağmurdan kaçan mutlaka doluya tutulmak zorunda kalmaktadır. Erdoğan'ın diktatörlüğünden kaçan ya Ekmel beyin "Açılım" ı destekleyen İslami politikasını kabullenecek, ya da "Açılım" politikasının fiili uygulayıcı olarak Selahattin Demirtaş'ın tuzağına düşecektir.

Erdoğan'ın oyu yüksek çıkarsa "*Bakın; halk başkanlık sistemini istiyor!*" yalanıyla Erdoğan'ın diktatörlüğüne kılıf hazırlanacak; oysaki geçen senelerde yapılan bütün anketlerde halkın üçte ikisi başkanlık sistemine resmen karşıdır!

Prof. Ekmel beyin oyu yüksek çıkarsa ki bana göre bu çok zayıf bir ihtimaldir, "*Bakın halkımız tamamen muhafazakârlaştı; İlimli İslamcı yeni bir rejim istiyor!*" denecektir.

Selahattin Demirtaş'ın oyu artıkça da "*Bakın halk, Kürtlerin Özerkliği istiyor! Artık Türkiye federal bir yapıya kavuşmalı*" propagandasına malzeme hazırlanacaktır.

Kısaca, bu adaylardan kim seçilirse, seçilsin; sonuçta gerici yobazlık ve bölücülük kazanacaktır; ilericilik, yurtseverlik, aydın, laik, modern Türkiye ne yazık ki kaybedecektir! Seçilen her aday ister istemez, gericiliğe, bölücülüğe, emperyalizme ve onun bölgemizde uygulamaya çalıştığı Büyük Ortadoğu Projesine hizmet edecektir.

Özetle cumhurbaşkanlığı seçimi, tam demokratik olmadığı, her üç adayın da Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu ilke ve devrimlerine karşı ve emperyalizmin BOP 'una hizmet eden adaylar olduğu için gerçek demokrasiden, tam bağımsızlıktan, ulusal birlik ve bütünlükten yana olan bir sosyalist olarak tek doğru ve devrimci karar, seçmemek olacaktır!

Ancak illa da seçmek isteyenler için seçilebilecek en uygun aday ise yine de Prof. Ekmeleddin İhsanoğludur.

Seçim boykotunun, 1. Turda favori adayın oy oranını yükselteceğinden, onun kazanma şansını artıracığı doğrudur. Dolayısı ile kendi adayları Prof. Ekmel bey için sahaya inmeyen, doğru dürüst kampanya yapmayan muhalefet, 1. Turda Erdoğan kazanınca "*Boykot edenler Erdoğan'ı seçtirdi*" derse iki yüzlülük yapmış olur; çünkü aslında hiç tanınmayan Ekmel Beyi aday göstermekle ve onu seçim kampanyasında yalnız bırakmakla peşinen Erdoğan'ın seçilmesini isteyenler yine kendileridir.

2. Turda yarışı iki kuvvetli adayın üçüncü adayla yapacağı ittifak belirleyecektir. Erdoğan ile Demirtaş arasında zaten "Açılım" ittifakı vardır. Dolayısı ile 1.Turda olmasa bile 2. Turda, her hâlükârda Erdoğan'ın seçileceği önceden hemen hemen bellidir.

Sonucu belli olan bir seçimde, seçmek anlamsız değil midir? Seçime katılmak; Erdoğan'ı seçtirmemek eğer haklı bir mücadele ise ki öyledir; halkı kandırmaya yarayan, ülkenin hiçbir sorununu çözemeyen bu çürümüş demokratik sistemi toptan ret etmek te bir devrimci mücadeledir.

Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye!

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirici@politikadergisi.com

Devam Eden İçerik: [Prof. Ekmel Beyi Seçmek İçin Herkes Mutlaka Seçime Katılmalı!](#) [2]

Yorumlar

Boykot değil, Mutlaka seçime katılın, Erdoğan'a Oy vermeyin!

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Cum, 08/08/2014 - 13:30

Sayın okuyucular!

Bu yazım, seçimi boykot etmenin devrimci bir davranış olduğunu anlatıyor. Evet, öyledir; fakat çok düşündüm; bu devrimci davranış, günümüzün siyasi koşullarına pek te uygun düşmüyor gibi geliyor bana.

Çünkü RT Erdoğan'ın seçimi kazanması; ülkemizde az da ve yozlaşmış ta olsa var olan demokrasinin, dolayısı ile mevcut hak ve özgürlüklerin büyük ölçüde veya tamamen yok olması riskini de içinde taşımaktadır.

RT Erdoğan; iktidarı döneminde anayasal ve yasal o kadar çok suç olabilecek düşünce ve davranış içinde oldu ki ona sadece pasif bir Cumhurbaşkanlığı yetmeyecektir. O da bunu zaten dile getiriyor.

RT Erdoğan cumhurbaşkanı seçilirse, kendini ve ailesini bu çıkmazdan kurtarmak için Anayasa'nın 104. Maddesine dayanarak hükümet etmeye devam edebileceği gibi, bahane bulduğu her an, yine anayasanın 119, 120 ve 122. Maddelerine dayanarak "sıkıyönetim" veya "olağanüstü hal" dahi ilan edebilir.

Boykot bir anlamda bu çürümüş sistemi ret etmek anlamını taşısa da günümüzün acil görevi, RT Erdoğan'ın bu diktatör olma hevesini önlemektir.

Bu nedenle 10 Ağustos Pazar günü mutlaka herkes sandığa gitmeli, RT Erdoğan'a karşı oy kullanmalıdır!

Bence yazdığınız yazıda hata

İçeriği Yazan: Gökhan DAĞ Zaman: Cum, 08/08/2014 - 21:30

Bence yazdığınız yazıda hata olduğunu düşünüyorsanız bunu yorum olarak değil direkt yeni bir makalede gündeme getirmeniz daha doğru olur.

Syg.

- [Güncel](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (02/05/2024 - 08:13 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/cumhurbaskanligi-seciminde-en-devrimci-tercih-boykottur>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <http://politikadergisi.com/makale/prof-ekmel-beyi-secmek-icin-herkes-mutlaka-secime-katilmali>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[4] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>